

БАГЛЮК Григорій Микитович (23. 12. 1904 (05. 01.

1905), с. Лозова-Павлівка, нині у складі м. Брянка Луган. обл. — 01. 03. 1938, Воркута, РФ) — письменник. Закін. Лисичан. гірничотех. училище (1922). Літ. діяльність розпочав 19-річ. юнаком у ред. г. «Молодой шахтер» у м. Бахмут (нині Артемівськ Донец. обл.), згодом — її гол. ред. Один із кер. Спілки пролетар. письменників Донбасу «Забой» і ред. однойм. журналу (від 1932 — «Літературний Донбас»). Писав рос. і укр. мовами. Автор віршів, присвяч. молоді, літ.-крит. нарисів у журналах «На литературном посту», «Горизонт» та ін. У повістях «Горизонт-470» (1929) і «Проект» (1932; обидві опубл. в ж. «Забой») показав працю шахтарів у роки 1-ї п'ятирічки. Автор незакінч. роману «Молодість» (публікувався в «Забой»). Репрес. 1934. Реабіліт. 1963.

Основні твори

Синий заяц. Д., 1966; Розповідь про підсудного // Уроки правди і добра. Д., 2001.

В. В. Оліфіренко

Бібліографічний опис:

Баглюк Григорій Микитович / В. В. Оліфіренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38737>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).